
Στο εμιράτο
του πένθους
κλαίω
βλέποντας πώς κρύβουν
τον δρόμο των δακρύων.

Το φάντασμα του νόμου
κρύβεται
φοβισμένο
στους παράδρομους του σκοταδιού.

Τα μάτια μου, μία πηγή που στέρεψε.

Ο βράχος
τόρα
στέκει φαγωμένος,
ενώ
το αχόρταγο κύμα
πέθανε.

Ξύπνα
στο βάθος
του γκρεμού,
νιώσε
το αβάσταχτο
βάρος
των οστών!

Παραπατώ,
μα δεν πέφτω,
αναζητώντας πια
την επόμενη απογοήτευση.

Κι ας ξέρω πια όλους τους δρόμους που οδηγούν στη
Ρώμη,
ακόμα δεν έμαθα πώς να φτάσω στην καρδιά της.